

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו איזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

"מאיפה הרבי ידע?"

הרב מיכאל חזן

מבקש את ברכת הרבי לנסיעה. "התקשר אלי שוב בעוד עשרים וחמש דקות בדיוק", ביקש הרב קליין. כאשר חזרתי אליו כעבור עשרים וחמש דקות, אמר לי הרב קליין שהרבי איחל לי טיסה בטוחה, ושהוא גם התעניין לדעת מה שלום אחותי.

חלפו כבר כמה ימים מאז ראיתי את אחותי לאחרונה, אולם הנחתי שהיא בסדר. לכן אמרתי לרב קליין, "היא בסדר. מסור לרבי שהכל בסדר אצלה". אך הוא השיב, "הרבי מבקש לדעת מה שלומה כרגע. התקשר לאחותך".

ניתקתי את השיחה וניסיתי להתקשר אל אחותי, אך איש לא ענה לטלפון בביתה. ניסיתי גם להתקשר לבית הוריי, אך גם שם לא היה כל מענה. בדיוק אז הודיעו במערכת הכריזה על הטיסה שלי, ולכן מיהרתי לאסוף את הכבודה שלי, עליתי על המטוס ולגמרי שכחתי בנוגע לאחותי ולטלפון שהתבקשתי לעשות.

אחרי שהגעתי לניו יורק נסעתי הישר ל-770, כדי להודיע לרב קליין שהגעתי בשלום.

הוא ביקש ממני להמתין, שכן הוא רצה להודיע לרבי שהגעתי. הוא נכנס לחדרו של הרבי, ואני זוכר שחיכיתי כמה וכמה דקות עד שלבסוף הוא יצא. הוא ניגש אלי ואמר, "אתה יודע, הרבי באמת מודאג בנוגע לאחותך; עדיין לא סיפרת לו מה שלומה". זיהיתי נימה קלה של עצבנות בקולו של

«

בשנות ה'תש"ל (1970) הרביתי לנסוע בין חצי האי גיברלטר - שם התגוררה משפחתי - ובין ניו יורק, שם למדתי בישיבת חב"ד המרכזית. מאחר שלא היו טיסות ישירות בין שתי הערים הללו, נהגתי לטוס תמיד דרך לונדון. באחת הפעמים, בשנת תשל"ט (1979), בזמן חניית ביניים בלונדון, החלטתי להתקשר ל-770 משדה התעופה. באותם ימים היו הרבה אירועים של חטיפות מטוסים, ורציתי לבקש את ברכתו של הרבי שאגיע בשלום. בדרך כלל לקח לי כמה ניסיונות עד שהצלחתי לתפוס את המזכירות של הרבי, אולם הפעם הצלחתי כבר בפעם הראשונה. מזכירו של הרבי הרב בנימין קליין הרים את הטלפון. הסברתי לו שאני נמצא כרגע בלונדון בדרכי לישיבה, ושאני

לציון שבעים שנה למנהיגותו של הרבי, יתמקדו פרסומי JEM בכל שבוע באחד מהמאורעות, הרעיונות או האישים הקשורים לחייו של הרבי.

מאורעות.
רעיונות. אישים.

הרבי קליין, וקצת נבהלתי מהעובדה ששכחתי מכל העניין. רצתי מיד והתקשרתי לביתה של אחותי, אך שוב לא הצלחתי לתפוס אותה.

ניסיתי שוב להתקשר לבית הוריי, ולבסוף הצלחתי להשיג את אמי. "איפה היית?" היא שאלה אותי. "ניסינו להשיג אותך!" התברר שאחותי נכנסה לחדר לידה, ושם התפתח סיבוך חמור. מצבה היה מסוכן מאוד, ואנשים התפללו בעבודה. הרופאים הבהילו אותה ליחידה לטיפול נמרץ, שם ניסו לייצב את מצבה.

"הרבי התעניין מאוד בשלומה!", סיפרתי לאימי. "מאיפה הרבי ידע?", שאלה אמי בנימה של ספקנות.

כל מה שידעתי לומר לה הוא, "הרבי שב וביקש ממני כמה פעמים שאתקשר אליכם. ניסיתי ליצור קשר כמה פעמים, ורק עכשיו הצלחתי סוף סוף לתפוס אתכם".

חזרתי ל-770 ומסרתי לרב קליין את המידע, והוא מצדו נכנס אל הרבי ומסר לו את הדברים.

אחרי שיצא מחדרו של הרבי, אמר לי הרב קליין שהרבי ככל הנראה הרגיש שדבר מה אינו כשורה אצל אחותי, ולכן הוא שב והתעניין על אודותיה. הוא הוסיף שהרבי בירך אותה כעת שתהיה לה רפואה שלמה, ושהיא וגם הוולד יהיו בריאים.

אכן, התינוק שנולד היה בריא לחלוטין, וגם אחותי החלימה לגמרי מכל האירוע.

בהזדמנות הבאה ששוחחתי עם אחותי, סיפרתי לה כיצד שב והתעקש הרבי לדרוש בשלומה, והיא התרגשה עד דמעות לשמוע על כך. אחר כך היא הסבירה את הרקע לתגובתה: תוך כדי הדרמה שהתחוללה בחדר הלידה, היא הרגישה שהיא הולכת ונהיית מטושטשת ועומדת לאבד

את ההכרה. היא ניסתה לומר לאימי שתתקשר אלי כדי שאפנה לרבי לקבל את ברכתו, אך בגלל מצב ההכרה המעורפל שבו היא הייתה נתונה לא הצליחו הוריי להבין את מה שהיא ניסתה לומר. היא פשוט לא הצליחה להוציא מפיה את המילים. כאשר היא קלטה שהם לא יצליחו להבין אותה - כך סיפרה - היא פשוט עצמה את עיניה, ואמרה במחשבתה, "רבי, בבקשה תעזור לי".

בדיעבד התברר שכל זה קרה בזמן ששהיתי בשדה התעופה בלונדון, כאשר הרבי ביקש לשאול אותי מה שלום אחותי!

הרב מיכאל חזן הוא יליד חצי האי גיברלטר, ואבותיו עמדו בראש הקהילה היהודית המקומית מזה מאות שנים. הוא מתגורר כיום במונסי, ניו יורק, שם הוא עוסק בשיווק ביטוח חיים. הוא רואיין באולפני "המפגש שלי" בחודש אדר תשע"ג (2013)

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תש"כ (1959) — במכתב ליהודי שהחל לסבול מקשיי בריאות ובעיות משפחתיות דווקא לאחר שהעתיק דירתו לארץ ישראל, מסביר הרבי שכשם שהמעבר לכל מדינה חדשה מחייב קבלת "ויזה" - היתר כניסה - מראש לאותה מדינה, וכמו כן נדרש המהגר ללמוד ולהסתגל לאורחות החיים ודרכי ההתנהגות הנהוגים באותה מדינה, אף אם אלו שונים ממה שהאדם הורגל עד עכשיו - על אחת כמה וכמה בנוגע לארץ ישראל, המכונה "ארץ הקודש" ו"פלטיין של מלך", "ארץ אשר תמיד עיני ה' אלוקיך בה מראשית שנה ועד אחרית שנה", שחובה להתנהג בה על פי רצון המלך, דהיינו להוסיף בשמירת תורה ומצוות. הרבי הוסיף שעצם ההחלטה על כך כבר תביא את ברכת ה' בכל המצטרך!

ח"י בחשון

1 אגרות קודש, כרך יט. עמ' מט

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשמעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

בסיוע חברי

THE
JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד